

Samo abstinent ne more postati alkoholik

Koordinacijski odbor občinske konference SZDL za boj proti alkoholizmu, ki ga vodi dr. Vinko Razboršek, se je oktobra dvakrat sestel in ocenil, kako v naši občini uresničujemo protialkoholne ukrepe, nakazane v akcijskem programu, ki ga je leta 1973 sprejela Skupščina SR Slovenije. Odbor je obravnaval tudi glavne značilnosti občinskega akcijskega programa in aktivnosti v novembru.

V naši občini smo v zadnjih letih že dosti storili pri omejevanju alkoholizma in tudi pri osveščanju nosilcev protialkoholne aktivnosti. Posvetovanja, ki jih je koordinacijski odbor sklical v zadnjih letih s predstavniki zdravstva in socialnega skrbstva ter izobraževanja, niso ostala brez odmeva.

Zaradi prepovedi točenja alkoholnih pijač pred sedmo uro jutraj prav gotovo prihaja zdaj na delo več treznih delavcev kot nekdaj. Premiku delovnega časa na kasnejšo uro bi sedaj ustrezal tudi premik prepovedi točenja alkoholnih pijač. V delovnih organizacijah prevladuje spoznanje, da lahko samo trezni uspešno samoupravljajo ter dobro izvršujejo planske in druge dolžnosti. Posledice obratnih nezgod pod vplivom alkohola je vedno težje naprtili v breme »socialnega zavarovanja«, saj je za tako nezgodo vedno nekdo, ki ni pravočasno odstranil vinjenega delavca z delovnega mesta. Se vedno pa velja, da je alkoholna omama mnogo dlje dovoljena režijskim in takim delavcem, ki ne prejema osebni dohodek po izmerjeni količini in kvaliteti opravljenega dela. V sedanjih zahtevnejših pogojih gospodarjenja se precej težje ponovno zaposlijo delavci, ki jim je zadnja zaposlitev prenehala po njihovi krivdi.

Ob občasni preventivni akciji delavci uprave za notranje zadeve izločijo marsikateri vinjenega voznika, tudi takega, ki ni alkoholik. Če bi bila skrb za treznost voznikov naložena tudi zdravstvenim delavcem, bi se moral ali od voznikega dovoljenja ali od alkoholizma posloviti še prenekateri voznik-alkoholik.

V okviru delovnega programa Zdravstvenega doma Ljubljana-Siška je septembra letos začel v Sentiidu delovati še šesti klub zdravljenih alkoholikov v naši občini. Težave se pojavljajo zaradi pomanjkanja finančnih

sredstev za financiranje in usposabljanje kadrov za vodenje klubov.

Občinska organizacija RKS je s požrtvovalno pomočjo mentorjev iz vseh osnovnih šol v občini pripravila kviz »Kaj veš o alkoholizmu«. Sodelovali so učenci vseh oddelkov sedmih razredov in pokazali odlično znanje. Takšen kviz je sprejel zdaj v svoj program še republiški odbor RKS in organizacija RKS v dveh občinah iz drugih republik.

Da je problematika alkoholizma v naši občini res pereča, povedo podatki, da so v letošnjih devetih mesecih pri centru za socialno delo posebej obravnavali 178 oseb, ki imajo težave zaradi alkoholizma, od teh je 63 nezaposlenih. Od vseh 74 rejencev v rejniških družinah je kar 26 otrok, ki imajo starše alkoholike, nesposobne, da bi primer- no skrbeli in vzgajali svoje otroke. Osem rejencev ima oba roditelja alkoholika. V tem času so pri centru za socialno delo obravnavali tudi 23 mladih prestopnikov in otrok z vedenjskimi motnjami, ki imajo enega ali oba roditelja alkoholika. Pravimo, da je alkoholizem bolezen, ki najprej poruši skladnost človeških odnosov v družini. Sele mnogo let kasneje prizadene bolniku tudi telesne okvare in ga onesposobi za delo in življenjske funkcije.

Pri centru za socialno delo so letos obravnavali več kot 150 zakonov oziroma družin, kjer so prizadeti omenjali tudi alkoholizem in značajske spremembe člana družine. Obravnavanje teh težav je dokaj kompleksno, saj jih svetovalci rešujejo v sodelovanju z zdravstvenimi, izobraževalnimi in vzgojno-varstvenimi ustanovami, s krajevnimi skupnostmi, s samoupravno skupnostjo za zaposlovanje in stanovanjsko skupnostjo, notranjo upravo, pravosodjem in drugimi. Nekdaj je bila glavna naloga socialnega skrbstva razdeljevanje denarnih in materialnih pomoči, danes pa predstavlja to delo komaj desetino njegovih strokovnih opravil.

Koordinacijski odbor za boj proti alkoholizmu ugotavlja, da bi bil učinek protialkoholnih družbenih in strokovnih prizadevanj večji, če bi bile dejavnosti v tej smeri bolj skladne in povezane že na ravni krajevne skupnosti. Zato je letošnji novembrski program aktivnosti vodil center za socialno delo,

ob sodelovanju zdravstvenih delavcev, ki so že usposobljeni za delo z alkoholiki.

Center za socialno delo bo za svoje delavce pripravil predavanja in delovni razgovor o posebnostih bolezni alkoholizma in o oblikah socialnih pomoči prizadetim posameznikom in družinam. Seveda je preprečitev bolezni ali kasnejše napotitev na zdravljenje najustreznejša oblika pomoči. Namenska denarna ali materialna pomoč je prav na zadnjem mestu.

Strokovni delavci centra za socialno delo se bodo nato razporedili po večjih krajevnih skupnostih in sodelovali na razširjenih sejah komisij za socialno in zdravstveno varstvo. Na sejah naj bi s svojimi podatki o zaznavanju alkoholizma sodelovali še predstavniki vseh krajevnih družbenopolitičnih in družbenih organizacij in društev, šol, vrtcev, zdravstvenega doma in postaje milice. Tako zbrani bodo najlaže odkrili žarišča alkoholizma v krajevni skupnosti in se domenili za ukrepe, ki naj bi zagotovili večjo socialno varnost krajanov. Ne smemo prezreti, da sta zaradi nasilja in asocialnega obnašanja alkoholikov najbolj izkrivljena vzgoja in razvoj osebnosti otrok. Slaba materialna oskrba ni največje zlo.

Razen tega bo center za socialno delo organiziral predavanje in razgovor o tej bolezni za svojce, ki so letos že prosili za svetovno pomoč ob bolezni alkoholizma. V hujših primerih je največ uspeha takrat, ko si družina in delovna organizacija istočasno prizadevata za zdravje alkoholika. Sam alkoholik je nekritičen in se počuti bolnega prepozno, običajno šele takrat, ko ga je že zelo težko obvarovati pred izolacijo od družine in nadaljnjim razvojem bolezni.

Dejstvo je, da samo popolni abstinenti ne morejo postati alkoholiki in da so vsi alkoholiki bili najprej zmerni pivci, prepričani, da ne bodo nikoli prestopili meje zmernosti.

Če bomo to spoznanje sprejeli v našo zavest in če imamo ob sebi vsaj nekoliko počene in iskrene svojce, prijatelje, znance in sodelavce, je manj bojazni, da bi ob kozarcu pijače ob jedi postali alkoholiki.

Jože Posavec

Cestna povezava med Vodnikovo in Regentovo cesto

Občani imajo prav!

Kdo ima prav? Tako ste vprašali ob koncu komentarja k objavljeni fotografiji v »Fototeknici« — Javna tribuna, november 1982 — št. 14 (227).

Krajevna skupnost Dravlje trdi, da imajo prav občani oziroma uporabniki storitev pošte v Dravljah in delavci pošte, ki vse pogostejše in glasnejše upravičeno negodujejo, ker po letu dni delovanja pošte še vedno ni rešena projektirana prometna povezava (cesta) ob pošti med Vodnikovo in Regentovo cesto.

Gradnja obravnavane ceste je bila predvidena v srednjeročnem planu Komunalne skupnosti občine Ljubljana-Siška, bila je v planu za leto 1981 in nato v letu 1982.

V juniju 1981 je strokovna služba Komunalne skupnosti občine Ljubljana-Siška poslala Podjetju za PTT promet Ljubljana izjavo, da je ta cesta predvidena v programu v letu 1981. »Glede na še nepridobljena zemljišča, za katera smo uvedli razlastitveni postopek, je realen rok za zgraditev ceste 1. 6. 1982.« Na osnovi izjave o roku gradnje te ceste je pošta sploh lahko dobila uporabno dovoljenje.

Tudi podkomisija za tehnični pregled opreme zahodne obvoznice je zahtevala fizično zaporo predvidenega priključka za PTT center, do dokončne ureditve (zapisnik z dne 11. 11. 1981).

Zato torej na tem uvozu najprej lesena zapora in nato 1. 7. 1982 navožen kup zemlje.

Krajevna skupnost Dravlje je ves čas spremljala to dogajanje. Ko je rok za zgraditev te ceste potekel, je komunalna delegacija naše krajevne skupnosti dne 3. 6. 1982 zastavila delegatsko vprašanje skupščini komunalne skupnosti.

Celotno problematiko z odgovorom na delegatsko vprašanje je v septembru 1982 ponovno obravnaval svet krajevne skupnosti. Po razpravi je svet sklenil sklicati sestanek, češ da morajo razčistiti nejasnosti o gradnji te ceste in določiti brezpogojni rok za zgraditev. Krajevna skupnost pa zaradi širšega družbenega interesa in potreb občanov (zlasti še sosednjih krajevnih skupnosti) zahteva, da se ta cesta začasno uredi z možno stjo uvoza in izvoza na Regentovo cesto.

To zahtevo so podprle tudi sosednje krajevne skupnosti, katerih občani gravitirajo na pošto Dravlje.

Vse je kazalo, da je bil sestanek dne 1. 10. 1982 uspešen, saj smo soglasno sprejeli dva sklepa, ki sta tudi rokovo napovedovala skorajšnji konec prelivanja črnila in zgubljanja besed zaradi tega koščka neurejene cestne povezave.

Pa smo se spet uštel. Čeprav tudi predstavnik komunalne skupnosti takrat ni izrazil nikakršnega zadržka — ocenil je, da ni ovir za izpolnitev obeh sklepov — se je znova zataknilo.

Da nameravamo ponovno ubrati delegatsko pot in terjati doslednejše izpolnjevanje sprejetih dogovorov in s tem povezano odgovornost, je prišlo na ušesa odgovornim v Komunalni skupnosti občine Ljubljana-Siška.

Na njihovo pobudo smo se 8. 11. 1982 sestali in pretresali že nekajkrat tudi rokovo dogovorjene rešitve odprtih komunalnih vprašanj.

Slik o tem nimamo, magnetofonskih posnetkov, da bi tudi vi podoživljali takšen sestanek, tudi ne. Je pa v nas dovolj trme in vztrajnosti, da bomo razčistili neodgovorno ravnanje odgovornih.

Imamo prav?

SVET KS DRAVLJE